

நல்ல மஹாயில் அரங்குறேறுவதன் மஹம், தமிழ் நாடகத்துக்குப் புத்துணர்ச்சியும் புதுமலர்ச்சியும் கொடுக்க முடியும் என்று நம்பியவர்கள் இவர்கள். இலங்கையில் சிங்கள ஆங்கில நாடகங்களாகுத் தரத்தில் குறையில்லாத தமிழ் நாடகங்களைத் தயாரித்து அளிக்க வண்டென்று துடித்தவர்கள். ஆகவே இப்போது விமர்சகனின் முன்னுள்ள ஓரேகளை விட இதில் இவர்கள் எவ்வளவு துடிக்கம் வற்றிப் பெற்றார்கள் என்பதுதான்.

நாடகம் எழுதுவது, ரேடியோவில் விமர்சனம் செய்வது, நாடக இயல்பற்றி நான் ஆராய்வது-பேசுவது ஆகிய யாவற்றிலும் நான் சிறிது காலமாகவே ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இவையாவற்றிலும் பாரக்க நான் செய்து வந்த முக்கியமான வேலை நாடகங்களைப் பார்ப்பதாகும். இதில் நான் எவருக்கும் சளைத்தவனல்ல. தமிழ் நாடகங்களைப் பொறுத்தவரையில் கலாநிதி சூ.வித்தியானந்தனின் 'கரணன் பரே' தொடக்கம் லீஸ் வீ ரமணியின் 'சலோமியின் சபதம்' வரை அனகேமானவற்றை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆங்கில நாடகங்களில் பெர்னாட் ஷாவின 'மில்லியனரெஸ்' ('கோபிஸ் வரி') தொடக்கம் ஆர்தர் மில்லரின் 'டெத் ஓவ் ஏ சலேஸ் மனே' ('விற்பனையாளனின் மரணம்') அனகே நாடகங்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். சிங்கள நாடகங்களில் தயானந்த குணவர்த்தனாவின் 'நரிபனோ' தொடக்கம் சுகுத பாலபி சில்வாவின் 'ஹரிமபடு ஹயக்' வரை பல நாடகங்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

'மதமாற்றம்' நாடகத்தின் முதற் சிறப்பு, அது இலங்கையில் சூயமாக எழுதப்பட்ட ஒரு மஹ நாடகமென்பதாகும். மேலே நான் கஹிய நாடகங்கள் - சிங்கள நாடகமாகட்டும், ஆங்கில நாடகமாகட்டும் - எதுவாமே இலங்கையில் எழுதப்பட்ட மஹ நாடகங்களல்ல. 'கரணன் பரே' இதிகாசத்தின் வழி வந்த கரணபரம்பரை நாடகம். 'சலோமியின் சபதம்' ஓஸ்கார் வலைட் தழுவல். ஆங்கில நாடகங்களிரண்டும் உலகின் பிரசித்தி பெற்ற அன்னிய நாடகாசிரியர்களின் சிறுஷ்டிகள். 'நரிபனோ' கிராமியக் கதை. 'ஹரிமபடு ஹயக்' இத்தாலிய நாடகாசிரியர் பிரான் டெல்லோ எழுதியது. என்னபைப் பொறுத்தவரையில் நாடகம் என்பது எழுத்தும் தயாரிப்பும் சரேந்தது. ஒரு மஹாயில் சூயமான நாடக இலக்கியங்கள் எழுந்தது அவைமடையில் அரங்குறேறுப்டுவதுதான் சிறப்பு. ஆனால் இதற்கு உலகின் சிறந்த நாடகங்கள் இங்கு அரங்குறேறுப்டுவதை நான் ஆட்சேபிப்பதாக பொருள் கொண்டே விடக்கஹாது. உண்மையில் அவைமஹலத்திலுள்ள மாதிரியே இங்கு அரங்குறேறுப்டும் போது நமது நாடக எழுத்தாளர்களுக்கு அவை வழிகாட்ட வல்லனவாய் அமையும். அத்துடன் நமது நாடக ரசிகர்களின் ரசிகப்பலன் வரையும் அவை உதவும் என்பது என்பது அபிப்பிராயம்.

ஆனால் ஐந்து வறேறு நாடகங்கள் அரங்குறேறும் பொழுது ஒரு சூயமான நாடகமாவது எழுதி அரங்குறேறுப்டாது விட்டால் நாடகம் இங்கு ஒரு இலக்கியத்துறையாக வளர்வது எப்படி? 'மதமாற்றத்தை'ப் பொறுத்தவரையில் அது சூயமாக எழுதப்பட்ட மஹ நாடகம். மஹநாடகமாயிருந்து விட்டால் மஹம் ஒரு நாடகம் சிறந்ததாகி விடாது. அதில் பஹைய

நாடகத்தன்மையைக் கொண்ட நாடகக் கதையைண்டா, நல்ல உரையாடல்கள் இருக்கின்றனவா, மனதைத் தாக்கும் கருத்துகள் உள்ளனவா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இவ்வகையில் 'மதமாற்றம்' நல்ல நாடகமே. அதனால் தான் பல ஆங்கில தமிழ் விமர்சகர்கள் அதை இயக்கினோடும், ஷாவோடும், சாடர்யோடும் ஒப்பிட்டு எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒப்பிட்டவர்களில் டயெலி மிரர் 'அர்ஜுனா', சில்லையர் செல்வராசன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். சினை வாரம் இலங்கை வானொலியின் ஆங்கில ஒலிபரப்பில் பச்சிய கே.எஸ்.சிவகுமாரனும் ஷாவின் 'ஆர்மஸ் அண்ட் மான்' நாடகத்துடன் 'மதமாற்றம்' தை ஒப்பிட்டுப் பச்சியிருக்கிறார். ஆனால் இந்நாடகத்தை இலக்கியம் என்ற முறையில் துருவி ஆராய்ந்து தீர்ப்பு வழங்கியிருப்பவர் ஈழத்தின் சிறந்த கலை இலக்கிய விமர்சகரான கலாநிதி கே.கலாசபதியயோவர். 'இதுவே தமிழில் முதல் முதலாக எழுதப்பட்டது' என் மிகவும் சிறந்த காத் திரமான நாடகம் (Serious Play). இவ்வாறு நான் சொல்லுகையில் தன்னிந்தியாவையும் அடக்கியே கற்றுக்கொண்டே' என்று சமீபத்தில் 'சிலனின் ஓப்சர்வ்' பத்திரிகையில் தமிழ் நாடக நிலைபற்றி எழுதிய கட்டுரையில் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

00000000

ஒரு நாடகம் எவ்வளவு தான் சிறப்புள்ளது அல்லவோ அது அரங்கில் சிறப்படைவது நடிகர்களாலும் தயாரிப்புத் திறனாலும். காவலர் ராசதுரையின் மதமாற்றம் இந்த வகையில் எவ்வாறு அமறை திருந்தது? நாடகக் கதையைப் பற்றி எழுதும் போது நாடகத்தை எழுதியவன் நானென்ற காரணத்தினால் மற்றவர்களின் கருத்துகளையே தான் அதிகமாக எடுத்துக் கற்றவனே பியதாயிற்று. ஆனால் நடப்பைப் பற்றி எழுதும் போது இந்தத் தளில்லை எனக்கில்லை. இதில் எனது கருத்துகளை நான் மிகப்பட்டவரத்தனமாகவே கற்றிவிட முடியும்.

கலாநிதி கலாசபதி தனது ஆங்கிலக் கட்டுரையில் 'மதமாற்றம்' தின் முன்னைய தயாரிப்புகள் பற்றிக் கற்றுக்கையில், அவை தயாரிப்புத் தரம் குறைந்தால் முழுப் பொலிவையும் பெற்று மிளிர்வில்லை என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். புதிய 'மதமாற்றம்' தைப் பற்றி எவரும் அவ்வாறு கற்றுக்கொண்டில்லை. பல இடங்களில் அது முழுப் பொலிவையும் பெற்றுச் சோதித்ததென்றே சொல்ல வேண்டும். ஆகச் சிறந்த ஆங்கில சிங்கள நாடகங்களாகக் குச்சமதையான, சிறந்த நடப்பை நான் 'மதமாற்றம்' தில் கண்டேன். நடப்பைப் பொறுத்தவரையில் ஈழத்தில் அதிகப்பள்ளிகள் பெறும் தமிழ் நாடகம் இதுதான். நடிகர்களில் என் மனதைக் கொள்ளக் கொண்டவர் சில்லையர் செல்வராஜனே. அரத்தபுஷ்டியுள்ள வசனங்களை நறுக்குத் தெறித்தாற்போல் பச்சே வனே பிய பொறுப்பு அவருக்கேற்பட்டது. அதை அவர் மிகச் சிறப்பாகவே நிறைவேற்றி விட்டார். இயற்கையான நடப்பு. அவர் நடிகர்களில்லை என்ற பிரமையை எவருக்கும் ஏற்படுத்தத்தான் செய்யும்.

பொதுவாகக் கருத்து நாடகங்களை எழுதும் ஷா போன்ற பெரிய நாடகாசிரியர்களின் படைப்புகளில் சில சமயங்களில் பாத் திரங்கள் மிக நீண்ட பிரசங்கங்களைச் செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள். சியெண்ட் ஜனோன், பாக்டு மதெசுலோ என்ற அவரது நான்கு மணி நேர

□□□□□□ : 'சியெ'தி', ஜூலை 3, 1967 ; புதிவாசுள் நவம்'பர் 2003 இதழ் 47

